

staltninger, som være nødvendige, som ialtsal være hensigtsmæssige og som ikke kom til at angaae saadanne Punkter, der behøvede at blive Gjenstand for Lovgivningen. Jeg skal eksempelvis anføre her, hvad navnlig den nævnte ærede Rigsdagsmand ogsaa betegnede, nemlig Afgang til at kunne benytte det udfrevne Mandskab for Landværnets Vedkommende overensstemmende med det Brug, hvortil dets tidligere Livsforhold maatte gjøre det egnet. Man havde troet, at det var Noget, som maatte kunne skee gennem det foreliggende Lovudkast, men den Del blev spærret ved et af de i det andet Thing vedtagne Ændringsforslag, som jeg ikke kan andet end betegne som et saadant, der efter min Formening var særdeles uheldigt. Man vilde, hvis ikke dette Ændringsforslag var bleven vedtaget, være kommen til at indrømme Bestyrelsen den samme Raadighed med Hensyn til det udfrevne Mandskab, forsaavidt angik den specielle Anvendelse af samme, som der ved Lovudkastet er givet Søværnets Bestyrelse, idet den gennem Lovudkastet vil faae den ønskelige Afgang til at kunne benytte det udfrevne Mandskab til Søværnet, saaledes at det kom til at omfatte det egentlige Søværn og tillige de Arbejder, som skulle foregaae paa Orlogsværftet. Det er denne Tanke, som bevoegede til at forelægge Udcastet, som det med Hensyn til dette og beskægtede Punkter blev fremlagt, men det er jo ogsaa rigtignok givet, at hvis Ændringsforslagene, som de ere bleven stillede og vedtagne ved Afstemninger i det andet Thing, skulde gaae igennem, er der ganske vist ogsaa sat en Grænse for Opnaaelsen af dette Niemed. De Motiver, som ledsagede Regjeringsudkastet, betegnede stærkt og fremhævede de Bestemmelser, som være bleven vedtagne i det andet Thing under Sagens Behandling i forrige Session. Lovudkastet kom da ikke videre end til den Behandling der — og de udhævede disse for ret stærkt at hændrage Opmærksomheden paa de Punkter, som Regjeringen med stor Bestemthed maatte holde paa. Disse Punkter have dreiet sig om, hvad der fra to ærede Taleres Side har været Gjenstand for nærmere Omtale. Det er alle de Bestemmelser, ved hvilke man efter min Formening er kommen ind paa, hvad der vedrører Armeearganisa-

tionsplanen, som, efter hvad der maatte ansees for i sig selv ubetinget rigtigt, ikke kan være Gjenstand for Bestemmelser i en Lov som denne. Alt, hvad der angaaer Armeearganisationsplanen, maa vistnok ligge udenfor det, hvormed denne Lov kan beskæftige sig, og det vil ikke kunne andet end stille sig som ganske nødvendigt, at gjøre Forandring i de Bestemmelser, som overskrive denne Grænse. Den ærede Rigsdagsmand, som først talte, har udhævet Bestemmelser i Lovudkastet, der angaae deels Stilling, deels Vytning af Vilkkaar, og navnlig hvad det Sidste angaaer, er det ogsaa for mig klart, at det ikke lader sig gjøre at holde fast ved den nu efter et i det andet Thing vedtaget Ændringsforslag optagne Bestemmelse med Hensyn til Garantien for de Personers Straf frihed og ulastelige Levnet, som ellers vilde kunne komme ind i Værnet. De Ulemper, som vilde være forbundne med deres Vedtagelse, træde saa klart frem, at de ikke kunne andet end skjønnes at være i høj Grad uheldige, og dette kommer til at virke noget tilbage ogsaa paa det hele Princip, hvorpaa Stillingen er bygget i Lovforslaget. Af de specielle Bemærkninger er der kun een, hvorved jeg skal tillade mig at dvæle. Den første ærede Taler hittede med Hensyn til den i § 8 indeholdte Bestemmelse, at om den ogsaa maafæe i sig selv kunde være gavnlig for Søværnets Bestyrelse, kunde den dog maafæe indeholde nogen Ubillighed med Hensyn til det Mandskab, der udfreves. Jeg troer det ikke. Saafremt Paragraphen kun fastsatte, hvad den ærede Taler udhævede, vilde jeg være tilbøjelig til at antage, at han kunde have nogen Ret. Han bemærkede, at den, der i det Mindste har opnaaet Halvbefarenhedsgrad, skal — saa siger Loven — uden Hensyn til, om han har opnaaet Udskrivningsalderen, ansees for at have valgt Søværnet som det, hvori han vil udtjene sin Værnepligt. Jeg feiler vel ikke ved at antage, at det er denne Bestemmelse, hvortil der ærede Landsthingsmand sigtede, men er dette Tilfældet, saa indeholder Paragraphen dog et Tillæg, som forandrer dette noget. Det er nemlig ikke nok, at den Paagældende skal have naaet Halvbefarenhedsgrad, men han skal tillige søge sit Erhverv ved Søfart, og idet man saaledes